

PORIADOK KRSTU SVÄTÉHO DETÍ

Krátka modlitba (farár).

Krstný príhovor (kázeň - farár).

Krstné otázky: Pán Ježiš hovorí: "Ja som vínny kmeň a vy ste ratolesti. Kto zostáva vo mne a ja v ňom, ten prináša veľa ovocia, pretože bezo mňa nič nemôžete činiť" (Ev. Jána 15, 5).

Prv než by sme toto dieťa krstom zaštepili do vínného kmeňa nášho Pána Ježiša Krista, **odpovedajte mi, milí krstní rodičia a rodičia, na tieto otázky.** Pýtam sa vás:

a) Žiadate si, aby toto dieťa bolo pokrstené v meno trojjediného Boha: Otca, Syna i Ducha Svätého; žiadate si? Odpoveď: Žiadame.

b) Odmietate v mene tohto dieťaťa neveru, hriech a všetky diabolské skutky; odmietať? Odpoveď: Odmietame.

c) Keď ste odmietli neveru, hriech a diabolské skutky, vyznajte spolu so mnou a s ostatnými prítomnými Vieru všeobecnú kresťanskú (prítomní stoja):

Verím v Boha Otca všemohúceho, / Stvoriteľa neba i zeme. /

Verím v Ježiša Krista, / Syna Jeho jediného, / Pána nášho, / ktorý sa počal z Ducha Svätého, / narodil sa z Márie panny, / trpel pod Pontským Pilátom, / ukrižovaný umrel a pochovaný bol; / zostúpil do pekiel, / v tretí deň vstal z mŕtvych, / vstúpil na nebesá, / sedí na pravici Boha Otca všemohúceho; / odtiaľ príde súdiť živých i mŕtvych.

Verím v Ducha Svätého, / svätú cirkev všeobecnú, / spoločenstvo svätých, / hriechov odpustenie, / tela z mŕtvych vzkriesenie / a život večný. Amen.

d) Sľubujete, že budete vy, rodičia i krstní rodičia, vychovávať dieťa v tejto kresťanskej viere; sľubujete? Odpoveď: Sľubujeme.

Pri krstiteľnici:

Modlitba Pánova (všetci spoločne): Otče náš, ktorý si v nebesiach! Posväť sa meno Tvoje! Príď kráľovstvo Tvoje! Buď vôľa Tvoja ako v nebi tak i na zemi! Chlieb náš každodenný daj nám dnes! A odpusť nám viny naše, ako aj my odpúšťame vinníkom svojim! I neuvod' nás do pokušenia, ale zbav nás zlého! Lebo Tvoje je kráľovstvo i moc i sláva naveky. Amen.

Slová ustanovenia Krstu svätého (farár):

Pán náš Ježiš Kristus povedal svojim učeníkom: "Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi. Chod'te teda, čiňte mi učeníkmi všetky národy, krstiac ich v meno Otca, i Syna, i Ducha Svätého † a učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. Kto uverí a bude pokrstený, bude spasený, ale kto neuverí, bude odsúdený."

Pokrstenie (farár):

Z rozkazu Pána Ježiša Krista krstím Ťa, N, v meno trojjediného Boha: Otca, † Syna † a Ducha Svätého †.

Požehnanie (farár – položením ruky na hlavu dieťaťa):

Boh Otec, ktorý Ťa stvoril, Boh Syn, ktorý Ťa vykúpil, Boh Duch Svätý, ktorý Ťa posvätil, zdržuj a posilňuj Ťa milosťou, aby si v pravej a živej kresťanskej viere dosiahol večný život a spasenie! † Amen.

(Modlitba po krste – pomodlí sa ju jeden z rodičov alebo krstných rodičov. Je možné, pomodliť sa aj vlastnými slovami – to jest prispôbiť si text modlitby na svoje dieťa, prípadne doplniť o vlastné osobné prosby a vďaky – podľa toho, ako najbližší prežívali očakávanie narodenia bábätka, podľa zdravotného stavu dieťaťa alebo iných okolností v rodine.)

Dobrotivý Pane a Bože náš, ďakujeme Ti, za (meno dieťaťa). Samuela. Sme Ti vďační, že si nám ho (ju) daroval a tak požehnal našu lásku.

Ďakujeme Ti za milosť, ktorú si mu (jej) preukázal vo svätom krste.

Prosíme Ťa, pomôž nám plniť sľub, ktorý sme Ti dali. Dávaj nám múdrosť, aby sme naše dieťa vychovávali podľa Tvojej vôle.

Nedaj, prosíme, zahnúť semienku viery zasiatemu Duchom Svätým do jeho (jej) srdca. Daj, aby rástol (rástla) pod Tvojou ochranou a žil (žila) - na slávu Tebe a

- na radosť nám i ďalším ľuďom. Ďakujeme Ti za to. Amen.

Modlitba cirkevného zboru (v jeho mene sa pomodlí farár)

(Všetci spoločne): Sláva Bohu: Otcu i Synu i Duchu Svätému, ako bola na počiatku, i teraz i vždycky i na veky vekov. Amen.

Záverečné požehnanie (farár)

Príprava rodičov a krstných rodičov ku krstu

O krste sa dnes často, no mylne, hovorí pri „krstoch“ kníh, CD, lodí, lietadiel. Pri takýchto reklamno–zábavných akciách sa „krstí“ nielen vodou, ale aj vínom, ľadom, pieskom, soľou, ohňom... Podľa tohto chápania by krst bol uvedením do života; pokrstený znamená byť mokry, poliaty, posypaný... Sotva sa pomýlenému ľudskému mysleniu dá zabrániť, aby v takýchto prípadoch namiesto o krste hovorilo o uvedení do života (lode, cédečka, knihy...). Ak toto ľudia predsa označujú za krst, potom treba prísne **rozlišovať medzi krstom kresťanským (krstom svätým) a „krstom“ komerčným – zábavným (nesvätým).**

Čo znamená samotné slovo „krst“? V slovenčine jeho význam odhalí ruské slovo „krest“, ktoré znamená krst i kríž zároveň. **Pri krste teda máme čosi do činenia s krížom – znamením kríža žehnáme krsteného, znamenie kríža kladieme na jeho život, aby sme naznačili, že v tomto znamení má svoj život zachránený a ochránený.**

V gréckej reči slovo krstiť znie **baptidzein** a vyjadruje čosi iné, ako v slovenčine. Znamená **ponoriť, vnoriť do vody, umyť, obmyť**. Toto použité slovo naznačuje nielen to, že pri krste používame vodu, ktorá obmýva človeka, do ktorej človeka môžeme ponoriť, ale zároveň v duchovnej rovine hovorí, že **sa pri krste vnárame do Krista. Stávame sa jedno s Ním.**

Odkiaľ sa vzala tradícia krstu? Prečo dávame krstiť svoje deti?

Preto, lebo Pán Ježiš to prikázal. Krst je osožný. (Mt 28,19-20 a Mk 16,16) My nekrstíme preto, že by sme sami chceli, žeby sme sami dali tomuto úkonu nejakú hodnotu. Krstíme preto, lebo Pán Ježiš vložil do tohto úkonu svoju prítomnosť. Dal mu hodnotu.

Načo je dobrý krst? Čo očakávate od krstu?

Krst rozhodne nie je magický úkon, ktorým dieťa začarujeme, aby bolo zdravé. Krst nenahrádza červenú šnúрку na ruke dieťaťa – krst ju vylučuje, odmieta. Krst nie je čarovanie pre zdravie. Je **odovzdaním dieťaťa do Božích rúk. Krst napomáha ku spaseniu** (Mk 16,16)

O čo by bolo dieťaťko ochudobnené, keby pokrstené nebolo?

O zasľúbenie dané všetkým, ktorí v krste môžu byť spojení s Pánom Bohom. Krst je zaštepovanie do vínneho kmeňa. Ján 15, 1nn: Ježiš ako vínný kmeň. (Nakresliť čo znamená štepovať).

Prečo nepočkať s krstom, kým sa dieťa bude môcť rozhodnúť samé?

S vecami, ktoré sú pre dieťa dobré, neotálame kým bude veľké a samo sa bude môcť rozhodnúť. Napomáhame mu. Štepenie proti niektorým chorobám bude treba opakovať pravidelne do smrti. Ale my dieťaťku dávame prvé dávky vo chvíli, kedy ešte nevie samo rozhodovať, že sa raz bude chcieť dať zaštepovať. Rovnako nenechávame naše deti rozhodovať sa, ku akému národu budú patriť. Prihovárame sa im po slovensky, učíme ich láske k slovenskému národu, ale naše deti sa samé od seba nenarodia ako Slováci, stanú sa nimi len našou výchovou, vplyvom prostredia. Aj tak sa potom môžu rozhodnúť, že odídu bývať a pracovať inde. Ak vieme, že žiť v cirkvi je pre nás osožné a správne, dávame možnosť vrastať dieťaťku do cirkvi od najmenšieho útleho detstva.

Niektorí hovoria, že nie je dobre krstiť deti, lebo krst musí byť prejavom ich viery. Takúto požiadavku v Biblii nenachádzame. Ján 3. kap. hovorí, že krst je kúpeľom znovuzrodenia. Ktoré dieťa sa žiadalo samo narodiť? Ktoré sa žiadalo splodiť? Ani jedno. Každé jedno vzniklo úplne bez svojho pričinenia. Znovuzrodenie je začiatok nového života. Ten môže začať aj bez toho, aby sa dieťaťko samo pre tento život rozhodovalo, ak my žijeme život dieťaťka za neho. To trvá prinajmenšom do troch rokov života, v skutočnosti ešte podstatne dlhšie žijeme my, rodičia život našich detí za nich.

Je pri krste potrebná viera?

Áno. Je. Viera je prítomná vo viere cirkevného zboru, rodičov. Vždy krstíme do cirkvi – nie do vzduchoprázdna. Cirkev samotná (reprezentovaná v prvom rade rodičmi) je tou zárukou, že dieťa nebude vyrastať bez vedomia o tom, čo krst znamená. Cirkevný zbor je priestor, v ktorom sa dieťa má dozvedať všetky potrebné vedomosti a má prežiť všetky svoje prvé skúsenosti s Bohom.

Čo pre vás znamená sľub: Budeme vychovávať dieťa v kresťanskej viere?

Žiť ako kresťania – pri sobáší ste to sľubovali. Aby ste tak mohli žiť, potrebujete poznať Božie slovo. Preto aj pri krste číta a vysvetľuje Písmo sväté.

Podujatia pre deti a mládež v cirkevnom zbore:

Detská (nedel'ná) besiedka/jasličky,

klub pre mamičky s deťmi,

vyučovanie ev. náboženstva v škole (od 1. roč. ZŠ),

konfirmančná príprava (od 12 r.)

stretnutia dorastu (od 11 r.),

stretnutia mládeže (od 19 r.), atď.

Aký veľký poklad mám ako kresťan? *Mám vieru, že Pán Boh je Ten, kto mi daroval a kto drží a nesie môj život. Preto si nemusím zúfať, keď prídu ťažké chvíle. Keď prídu radostné dni, ďakujem za ne Pánu Bohu. On ma má rád a veľmi Mu na mne záleží.)*

Prečo sa nazývam kresťanom?

I. Lebo ma Pán Boh v krste učinil svojim dieťaťom.

II. Lebo žijem v cirkvi, ktorá je rodinou Božích detí.

III. Lebo sa nezaobídam bez Pána Ježiša.

Ako sa prejavuje to, že verím v praxi? *Tak, že Pána Boha milujem, vo všetkom Mu dôverujem a poslúcham Ho. Viera je teda predovšetkým vzťah lásky, dôvery, úcty a poslušnosti k Pánu Bohu a lásky k P'ud'om.*

Ako správne chápať krst? *Krst nie je iba úkon vykonaný v priebehu niekoľkých minút, ale program na celý život. Je to veľký dar, ktorý môžeme premrhať, alebo ho používať.)*

Aké je zasľúbenie krstu? *"Kto uverí a bude pokrstený, bude spasený, ale ten kto neuverí, bude odsúdený".*

Aký je význam krstu? *Spasenie, ktoré Ježiš získal celému svetu na Golgote, sa dostalo i mne osobne, keď som bol pokrstený v meno trojjediného Pána Boha.*

Môže sa krst opakovať? *Nie. Biblia hovorí: "Jeden Pán, jedna viera jeden krst" – Efezským 4, 5.*

Prečo krstíme už nemluvniatka? *Lebo nikto nie je príliš malý na to, aby nemohol byť v Božom kráľovstve. Krst je prvým krokom na ceste do neho. Aj maličkým patrí Ježišovo spasenie. Vieru za dieťky vyznávajú rodičia a krstní rodičia.*

Čo to znamená, keď rodičia a krstní rodičia pri krste sľubujú, že budú svoje dieťa vychovávať v kresťanskej viere? Znamená to, že sa zaväzujú učiť svoje dieťa modliť a spolu s ním sa pravidelne modlievať, privádzať ho na detskú besiedku, do chrámového spoločenstva, na vyučovanie náboženstva a konfirmančnú prípravu, sľubujú, že ho budú učiť úcte k Pánu Bohu a láske k P'ud'om.

K čomu možno pripodobniť situáciu, keď rodičia dajú pokrstiť svoje dieťa, ale ďalej ho vo viere nevedú? *K rozostavanému domu, ktorého základy boli síce postavené, ale ďalej sa už na nich nebuduje a dom chátra.)*

Budú všetci pokrstení spasení? *Nie, len tí z nich, ktorí zotrvali vo viere v Pána Ježiša až do konca. Tí pokrstení, ktorí odpadli od viery sa majú v úprimnom pokání vrátiť k Pánu Bohu.*

Byť krstným rodičom je duchovná úloha

Keď sa narodí dieťa, je pre jeho rodičov samozrejmé, že mu dávajú jesť, dbajú o jeho čistotu, prihovárajú sa mu. S pribúdajúcim časom mu pomáhajú pri prvých krokoch. Nielen pre deti platí, že aj viere – správne mu vzťahu k Pánu Bohu, ľuďom i svetu – sa treba učiť. Popri rodičoch sú v tomto ohľade dôležitými osobami krstní rodičia. Odkiaľ sa úrad krstného rodiča vzal?

Pretože apoštolovia sa so zvestou evanjelia obracali na dospelých, je len samozrejmé, že v prvých rokoch existencie kresťanskej cirkvi sa praktizoval predovšetkým krst dospelých. Človek, ktorý sa chcel dať pokrstiť, potreboval niekoho, kto sa pred cirkvou zaručil, že záujem uchádzača o krst a členstvo v cirkvi je úprimný. Krstu predchádzala príprava – dôkladné vyučovanie

o veciach viery. Krstný rodič bol v ranej cirkvi osobou, ktorá pred cirkvou osvedčila vážnosť úmyslu kandidáta krstu, potvrdila, že jeho život sa zmenil, duchovne ho sprevádzala v dobe katechumenátu (t. j. v čase prípravy na krst) a bola svedkom jeho pokrstenia. Medzi záujemcom o krst a jeho duchovným „sprievodcom“ takto vznikol úzky vzťah – priam duchovné príbuzenstvo. Výstižne ho vyjadruje nemecký výraz pre krstného rodiča „der Pate“ – krstný otec, kmotor (z latinského „patrinus“), čo v našom kontexte značí duchovný otec. Pretože úlohu ukazovateľa cesty viery uchádzačovi o krst a sprevádzania ho po nej vykonával krstný rodič poverený cirkvou, hovoríme o úrade krstného rodiča.

S pribúdajúcimi rokmi trvania kresťanskej cirkvi narastal aj počet detí narodených v kresťanských rodinách. Začalo prevládať vykonávanie krstu detí. Je povšimnutiahodné, že krst nemlúvniat sa vnímal ako čosi prirodzené, nie ako nepatričná novota znamenajúca odklon od pôvodného Kristovho ustanovenia krstu. Úrad krstného rodiča však prešiel zmenou. Krstných rodičov čoraz častejšie vyberali rodičia – spravidla z okruhu svojich príbuzných a priateľov. Cirkev teda už neurčovala, kto bude krstným rodičom, ale prijala pravidlá, kto môže úrad krstného rodiča zodpovedne zastávať. Kým v ranej cirkvi bol krstným rodičom člen cirkevného zboru, ktorý uvádzal dospelého záujemcu o krst do cirkvi a sprevádzal ho v živote viery, dnes krstní rodičia majú podporovať rodičov v kresťanskej výchove ich dieťaťa. **Prvoradou úlohou krstných rodičov vo vzťahu k pokrstenému dieťaťu je, aby sa zaň pravidelne modlievali, veď veci sa nedejú rovnako, či sa modlíme, alebo nie.**

Ako sa môžu krstní rodičia stať pre svoje krstné dieťa ukazovateľmi cesty viery a sprievodcami na nej? – Spôsoby, ktorými krstní rodičia podporujú rodičov v kresťanskej výchove ich detí, môžu byť rozličné. Veď kde je láska, tam nechýba ani fantázia

a dobré nápady. Podpora vo vedení vo viere závisí v určitej miere aj od toho, ako často sa môžu krstní rodičia stretávať s krstnými deťmi. Keby však aj bývali od svojho krstného dieťaťa ďaleko, vždy sa za rast jeho viery i za vieru jeho rodičov môžu a majú modliť. Popri tejto modlitebnej úlohe prispieva k dobrému napĺňaniu poslania krstných rodičov aj budovanie priateľského kontaktu s krstným dieťaťom a jeho rodičmi (telefonáty, korešpondencia – pozdrav k narodeninám či sviatkom, navštevovanie sa, prázdninový pobyt u krstných rodičov a pod.). Tiež venovaním vhodného daru – detskej Biblie i ďalšej duchovnej literatúry, nahrávok s duchovnými piesňami, nasmerovaním krstných detí na podujatia pre deti v cirkevnom zbore – na detskú besiedku, (detské) Služby Božie, vyučovanie náboženstva, tábory a ďalšie aktivity pre deti, napomáhajú krstní rodičia tomu, aby ich krstné dieťa rástlo vo viere a našlo svoje miesto v cirkvi. Mimoriadne dôležité je obdobie konfirmačného veku a dospievania. Je to čas, keď sa vzťah medzi dieťaťom a rodičmi uvoľňuje a práve krstný rodič je nezriedka dôvernou kontaktnou osobou pre dieťa. Má určitý odstup od najužšieho kruhu príbuzných; otázky a problémy dieťaťa môže riešiť „kamarátskejšie“ ako rodičia.

Úloha krstného rodiča má predovšetkým duchovný charakter. Deti iste poteší aj darček, no ešte väčší význam má pre ne to, že krstní rodičia na nich myslia a modlievajú sa za ne. **Osobný príklad viery, to, že dieťa vidí, že rodičia i krstní rodičia neuctievajú Hospodina iba perami, ale aj srdcom** (porovnaj Matúš 15, 8), je nesmierne dôležitý.

Stáva sa, že rodičia majú svoju predstavu o úlohe krstných rodičov a vidia ju iba v spoločenskej rovine, ako priateľov, prípadne „sponzorov“ či tých, ktorí by sa o dieťa mali postarať, keby to pre rodičov z rozličných príčin nebolo možné. (Tento faktor bol dôležitý

predovšetkým v prvotnom období cirkvi, keď sa stávalo, že v dôsledku prenasledovania kresťanov boli rodičia zabíjaní a úlohu aj telesného opatrenia dieťaťa prevzali krstní rodičia.) Neraz si rodičia vyberajú za krstných rodičov pre svoje dieťa ľudí, ktorí sa cirkvi odcudzili, ba dokonca takých, ktorí o sebe tvrdia, že sú ľuďmi bez vyznania – bez viery v Pána Ježiša Krista. Často sa berie zreteľ iba na ľudské ohľady a zvyky, napr., patrí sa, aby súrodenci rodičov boli krstnými rodičmi a pod. **Pri krste však krstní rodičia s rodičmi vyznávajú vieru za nemlúvniatko, modlia sa za neho a sľubujú, že budú vychovávať dieťa v kresťanskej viere** (to v praxi znamená to, že sa zaväzujú učiť svoje dieťa modliť, budú ho privádzať do spoločenstva cirkvi – na detskú besiedku, Služby Božie, vyučovanie náboženstva, konfirmačnú prípravu a pod. a budú učiť dieťa úcte k Pánu Bohu i láske k ľuďom.) – Ako by bez formalizmu mohli sľúbiť a praxi uskutočňovať ľudia, ktorí sú bez vyznania, ktorí nie sú zakorenení vo viere, ktorým je cirkev cudzia?

Za krstný sľub sa budú krstní rodičia pred Bohom zodpovedať. Preto jestvujú v našej Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku pravidlá o tom, kto môže zastávať úrad krstného rodiča. Uvádza sa v nich: **Krstní rodičia majú byť zásadne evanjelici a. v.** V prípade závažných dôvodov jeden z krstných rodičov môže byť členom inej kresťanskej cirkvi, musí byť pokrstený. **Krstní rodičia evanjelici a. v. musia byť pokrstení a konfirmovaní.** Evanjelický kresťan, ktorý nemá pokrstené vlastné deti, alebo ktorého deti nenasledujú jeho evanjelické vierovyznanie, nemôže byť krstným rodičom (porovnaj 1. Timoteovi 3, 5). Z vekovej stránky za krstných rodičov možno prijať člena evanjelickej cirkvi a. v. po konfirmácii. **Pri vykonávaní krstu musia byť osobne prítomní rodičia i krstní rodičia dieťaťa. Tí, ktorí nie sú členmi cirkevného zboru, v ktorom sa krst koná, musia predložiť doklady o krste a konfirmácii.**

Čo ak krstní rodičia nespĺňajú uvedené podmienky? Potrebné je to riešiť v rozhovore s farárom zboru. Ten navrhne rodine krsteného dieťaťa krstných rodičov spomedzi členov cirkevného zboru, ktorí prijímú túto úlohu v mene cirkevného zboru. Je tiež možné termín krstu posunúť, aby osoby nespĺňajúce podmienky pre krstných rodičov mali čas naplniť ich – t. j. absolvovať konfirmačnú prípravu, vyznať vieru a zložiť sľub vernosti Pánu Bohu i evanjelickej cirkvi a. v. Aj tí, ktorí nespĺňajú podmienky pre krstných rodičov, môžu byť prítomní v kostole pri vykonaní krstu, nie však zastávať úrad krstných rodičov. Pokiaľ by rodičia krsteného dieťaťa nemali vo svojom príbuzenstve a v okruhu priateľov ľudí vhodných zastávať úrad krstných rodičov, ale sú to rodičia aktívne spätí s cirkevným zborom, najstť v ňom zodpovedných krstných rodičov nebude problém.

Určite niet dokonalých rodičov ani krstných rodičov. Nik sa nezaobíde bez Božej milosti a posilňovania vo viere. Ak túžime po tom, aby naša cirkev bola živou, potrebujeme sa rozísť s úhlavným nepriateľom viery – s formalizmom. A to aj pri výbere krstných rodičov. Nezabúdajme na to, že Pán Boh si voči úprimnému počína úprimne, ale s prevráteným divne nakladá (2. Samuelova 22, 26b. 27b).

Martin Šefranko

Pán farár, chcem sa dať druhý krát pokrstiť

Nie je tajomstvom, že **niektorí veriaci evanjelici majú pochybnosti o svojom krste**, ktorý sa udial niekoľko týždňov po ich narodení. Aj keď väčšina z nás, so svojím krstom problém nemá, predsa netreba podceňovať otázky tých, ktorí sa na svoj krst pýtajú: Je môj krst vykonaný v detstve právoplatný? Žiaľ, **väčšina z tých, ktorí takto uvažujú, nejde s touto otázkou za svojím farárom.** Keďže o svojom krste už pochybujú, pýtajú sa práve tých, o ktorých vedia,

že im ich pochybnosti „podpíšu“ a utvrdia ich v presvedčení: Potrebuješ druhý krst – krst potvrdený vierou, krst biblický, krst ponorením. **No pravda je taká, že každý v detstve pokrstený evanjelik má bezpochyby pravý, biblický krst, so všetkým požehnaním, ktoré nám v krste Pán Boh dáva. Žiadnym iným krstom nedostaneme od Pána Boha viacej, ako už máme. Najavo však vyjde naša nevera a pohrdanie Božím darom.**

V mladých rokoch som si podobné otázky o krste kládol aj ja. No išiel som s nimi za človekom, ktorému som vo veciach viery dôveroval. A tento brat farár otvoril naše evanjelické vierovyznanské (Symbolické) knihy a spolu sme čítali všetko, čo v nich bolo o krste a porovnávali sme to s výrokmi Biblie. Nečítalo sa mi dobre, Symbolické knihy boli ešte vtedy preložené len v bibličtine. Aj som ťažko chápal to, čo som len nechotne prijímal. Ale to, čo som čítal, mi otváralo oči. Svoj krst, ktorý som prijal v detstve som si začal vážiť a pochybnosti o jeho oprávnenosti, o jeho správnosti a o jeho požehnaní boli preč. Ba stal som sa hrdým na to, že som bol pokrstený práve ako batola. Čo hovorí o krste Veľký katechizmus?

Krst nie je len obyčajná voda, ale voda v Božom prikázaní obsiahnutá a so slovom Božím spojená. Krst pôsobí odpustenie hriechov, vyslobodzuje od smrti a diabla a dáva večné blahoslavenstvo všetkým, ktorí veria, čo hovoria Božie slová a sľuby. Takú veľkú vec isteže voda nepôsobí, ale Božie slovo, ktoré je s vodou a pri vode a viera, ktorá verí takémuto Božiemu slovu vode pridanému. Lebo voda bez Božieho slova je len obyčajná voda a nie krst, ale so slovom Božím je krst. To je spasiteľná voda života a „kúpeľ znovuzrodenia skrze Ducha Svätého“, ako hovorí sv. Pavel u Títa v 3. kapitole (5): A to kúpeľom znovuzrodenia a obnovením skrze Ducha Svätého, ktorého vylial na nás hojne skrze Ježiša Krista,

nášho Spasiteľa, aby sme, ospravedlnení Jeho milosťou, mali podiel na večnom živote podľa nádeje. Tieto výroky sú napísané na základe biblických textov. Krst je nariadený samotným Pánom Ježišom (Mt 28, 18 - 20). Nie je to malicherná udalosť, ale Božie dielo. Preto si svoj krst máme ceniť viac, ako svoje skutky a svoju vieru. Krst je celoživotným programom človeka (R 6, 2 - 14). Je podmienkou spasenia (Mk 16, 16). Zjednocuje nás s Pánom Bohom (Mt 28, 19) a očisťujúcou vodou v spojení s Božím slovom (Ef 5, 26). Ľudia spochybňujúci krst detí hovoria, že vo výroku Pána Ježiša (Mk 16, 16): Kto uverí a pokrstí sa, bude spasený... – je vyjadrené poradie vecí: Napred viera, potom krst – hovoria. A idú ešte ďalej: Tvrdia, že krst detí je neplatný, pretože nebol vykonaný na základe viery. Pritom neberú do úvahy, že **Pán Ježiš Nikodémovi hovorí o krste v opačnom poradí (J 3, 5): Ak sa niekto nenarodí z vody (krst) a z Ducha (viera), nemôže vojsť do kráľovstva Božieho. A v slovách ustanovenia krstu svätého Pán Ježiš hovorí opäť na prvom mieste o krste (Mt 28, 19): Chodte, čiňte mi učeníkmi všetky národy, krstiac ich ... a učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som Vám prikázal.** Keď Pán Ježiš napomínal učeníkov (L 18, 16): Dovoľte dietkam prichádzať ku mne a nebráňte im, lebo takýchto je kráľovstvo Božie – jasne dal najavo, že ak deťom patrí Božie kráľovstvo, prečo nie aj krst, ktorý je len prostriedkom, ako kráľovstvo Božie dosiahnuť. Dobre hovorí náš reformátor Luther vo Veľkom katechizme: Viera nie je nutná k pravosti krstu. Moja viera nerobí krst, ale ho prijíma. Aj Večera Pánova je platná aj bez viery. Nehodní ju síce prijímajú na zatratenie, ale nik nespochybňuje jej pravosť. Ak je cirkev tam, kde sú pokrstení ľudia a ak je pravdou, že cirkev nezahynie do konca sveta, krst detí má svoje opodstatnenie.

Stáva sa, že niektorí evanjelickí veriaci majú pochybnosti o svojom krste. Nie je to zakázané. Je ale divné, že len jednotlivci z

tých, ktorí sa chcú dať pokrstiť ešte raz v dospelosti, vraj už biblicky a teda právoplatne, prídu za svojím duchovným, aby sa poradili. V Augsburskom vyznaní čítame: O krste učíme, že je potrebný, že sa ním podáva milosť Božia a že treba krstiť aj dieťky, ktoré sa krstom oddávajú Bohu a sú Mu milé. Preto zavrhuje novokrstencov, ktorí učia, že krst dieťok nie je pravý.

A tak pre mňa ostáva otázkou: Sú ešte evanjelikmi tí, ktorí svoj krst – Boží dar daný nám bez našich zásluh a bez zásluhy svojej viery – odmietli, aby prijali krst druhý, ktorý stojí na ich skutku? Asi áno, ak to urobili z nevedomosti. Nikoho takého nepošleme preč. Sú to naši bratia a sestry. No je už načase pochopiť, že hanbiť sa za svoj krst je vzdaním sa viery svojej cirkvi, ako aj viery rodičov, ktorí nás ku krstu priniesli. Veľký katechizmus hovorí: Kto zavrhuje svoj krst, zavrhuje Božie slovo, vieru a Krista privádzajúceho a priväzujúceho nás ku krstu. Škoda by bola, keby sme pohrdli Božím dielom vykonaným pri nás v krste.

Boris Mišina

Niekoľko textov z Písma svätého o krste:

Mt 28,19-20: Daná je mi všetka moc na nebi i na zemi. Choďte teda, čiňte mi učeníkmi všetky národy, krstiac ich v meno Otca i Syna i Ducha Svätého a učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. Ajhľa, ja som s vami po všetky dni, až do konca vekov.

Mk 16,16: Potom im povedal: Choďte po celom svete, kážte evanjelium všetkému stvoreniu. Kto uverí a bude pokrstený, bude spasený, ale kto neuverí, bude odsúdený.

Ján 15,1nn: Ja som pravý vínny kmeň a môj Otec je vinohradník. Každú ratolesť na mne, ktorá neprináša ovocie, odrezáva, a každú, ktorá prináša ovocie, čistí, aby prinášala viac ovocia. Vy ste už čistí pre slovo, ktoré som vám hovoril. Zostaňte vo mne a ja vo vás. Ako ani ratolesť nemôže

prinášať ovocie sama zo seba, len ak ostáva na vínnom kmeni, tak ani vy, len ak zostávate vo mne. Ja som vínny kmeň a vy ste ratolesti. Kto zostáva vo mne a ja v ňom, ten prináša veľa ovocia, pretože bezo mňa nič nemôžete činiť. Ak niekto nezostáva vo mne, vyhodí ho ako (odlomenú) ratolesť, a uschne; také zozbierajú, uvrhnú na oheň a zhoria; ak zostávate vo mne a moje slová zostávajú vo vás, proste, čo chcete, a stane sa vám. Tým sa oslavuje môj Otec, keď prinášate veľa ovocia a stanete sa mi učeníkmi.

Títovi 3, 4-6: Ale keď sa zjavila dobrota a láskavosť nášho Spasiteľa Boha k ľuďom, spasil nás nie pre skutky spravodlivosti, ktoré sme konali, ale podľa svojho milosrdenstva, (a to) kúpeľom znovuzrodenia a obnovením skrze Ducha Svätého, ktorého vylial na nás hojne skrze Ježiša Krista, nášho Spasiteľa, aby, ospravedlnení Jeho milosťou, stali sme sa dedičmi podľa nádeje večného života.

Ján 3. kap.: Bol farizej, menom Nikodém, popredný muž medzi Židmi. Ten prišiel k Nemu v noci a hovoril Mu: Majster, vieme, že si učiteľ, ktorý prišiel od Boha; lebo nikto nemôže činiť znamenia, aké Ty činíš, ak len Boh nie je s ním. Ježiš mu odpovedal: Veru, veru, hovorím ti: Ak sa niekto nenarodí znova /možný preklad: *zhora*/, nemôže uzrieť kráľovstvo Božie. Nikodém Mu povedal: Ako sa človek môže narodiť, keď je starý? Nemôže predsa druhý raz vojsť do života matky a narodiť sa. Odpovedal Ježiš: Veru, veru ti hovorím: Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do kráľovstva Božieho. Čo sa narodilo z tela, je telo, a čo sa narodilo z Ducha, je duch. Nediv sa, že som ti povedal: Treba sa vám znovu narodiť.

Rímskym 6,3 nn: Či neviete, že ktorýkoľvek boli sme pokrstení v Krista Ježiša, v Jeho smrť sme boli pokrstení? Krstom sme teda spolu s Ním boli pochovaní do smrti, aby tak, ako bol Kristus vzkriesený slávnou mocou Otcovou, aj my sme chodili v novote života. Keď sme sa stali jedno s Ním

podobnosťou Jeho smrti, práve tak jedno s Ním budeme aj podobnosťou vzkriesenia vďaka, že náš starý človek spolu s Ním bol ukrižovaný, aby bolo zničené hriešne telo a my sme neboli viac otrokmi hriechu. Veď kto umrel, je ospravedlnený od hriechu. Ak sme však umreli s Kristom, veríme, že s Ním budeme aj žiť. Lebo vieme, že Kristus, ktorý vstal z mŕtvych, viac neumiera a smrť už viac nepanuje nad Ním. Lebo čo umrelo, umrelo hriechu raz navždy; čo však žije, žije Bohu.

Ján 1,33: A ja som Ho nepoznal, ale ten, čo ma poslal krstiť vodou, mi povedal: Na koho uvidíš zostúpiť Ducha a spočinúť na Ňom, to je Ten, ktorý krstí Duchom Svätým. A ja som videl a svedčil, že On je Syn Boží.

1 Petra 3, 21: Ona (voda) aj vás zachraňuje teraz v podobe krstu, ktorý nie je obmytím telesnej nečistoty, ale prosbou o dobré svedomie pred Bohom skrze vzkriesenie Ježiša Krista.